

Anna

Anna og demokratiet

TEKST: DORTHE NIELSEN OG ZEMBA SOUMAILA

FOTO: FREDERIC YAMEOGO OG WILLIAM VEST-LILLESØE

”Min onkel, mine brødre og deres venner deltog i demonstrationen. Vi var alle sammen imod kuppet. Men min far og mor forbød mig og mine små søskende at gå ud. Vi var faktisk temmelig bange.”

Anna Siego er 13 år og bor i Ouagadougou, Burkina Fasos hovedstad. Hun sidder uden for sit hus, hvor alt ånder fred og ro, og fortæller om nogle dramatiske dage i september. Kuppet og demonstrationerne, som hun taler om, fandt sted onsdag den 16. september 2015. Den dag blev landets præsident, Kafando, og premierminister, Zida, taget til fange af en general og en gruppe soldater fra præsidentgarden. Generalen gik på tv og fortalte om deres kup. Folks reaktion kom hurtigt – i løbet af få timer var de store pladser og gader i Ouagadougous centrum fyldt med mennesker, som var imod kuppet. Blandt dem var altså Annas brødre.

Burkina Fasos nyere historie - et kort overblik

For at forstå de hurtige reaktioner fra folk, er det nødvendigt at gå lidt tilbage i landets historie.

Burkina Faso har været et selvstændigt land siden 1960. I de 56 år har militæret haft magten i lange perioder, og landet har oplevet en del militærkup. Det har været svært at få demokratiet til at fungere. De forskellige regeringer har ikke skabt tilstrækkelig udvikling i landet. Burkina Faso er stadig et af verdens fattigste lande.

Fra 1987 og frem til 2014 hed præsidenten Blaise Compaoré. Han var også kommet til magten ved et militærkup. Det var ham, der oprettede præsidentgarden. Den bestod af 1.300 soldater, som havde ansvaret for præsidentens sikkerhed. Præsidentgardens soldater var godt trænet, de havde mange nye og moderne våben og stor magt. I de 27 år blev der afholdt flere valg, som Compaoré vandt stort – men hans parti blev ofte kritiseret for at svindle med stemmerne. I 2014 ville han ændre Burkina Fasos grundlov, så han kunne vælges igen. Men utilfredsheden var blevet for stor. Folk ville ikke have flere år med Campaoré. De gjorde oprør med store demonstrationer, og til sidst måtte Campaoré flygte ud af landet. I stedet blev der indsat en præsident og en regering, som kun skulle sidde ét år – det år skulle de bruge på at forberede et demokratisk valg. Valget var planlagt til d. 11. oktober – så kuppet fandt sted kun tre uger før. Folk ville ikke finde sig i, at valget blev aflyst.

Annas mor Catherine følger med, mens Anna bliver interviewet.

Den fredelige demonstration i byen Gaoua.

Annas familie snakker om politik

Anna bor sammen med sin far og mor og sine seks søskende. Begge forældre har gået i skole, og det gør deres børn også. Anna går i 7. klasse, og både i skolen og derhjemme har de snakket om det kommende valg. Anna fortæller, at hun havde store forventninger til valget: ”Jeg håber på store forandringer i landet efter et demokratisk valg. Præsidenten og politikerne skal sørge for, at folk har arbejde og et godt sted at bo. Der skal være råd til mad, og det skal ikke koste penge at gå i skole og få sin eksamen,” siger hun.

Demonstrationer i hele landet

Det var ikke kun i hovedstaden Ouagadougou, der blev protesteret. I alle byer gik folk på gaden for at vise deres støtte til den afsatte præsident og hans regering. Et eksempel er byen Gaoua i det sydvestlige Burkina Faso. Det er i det område, Djumansi bor.

Her gik folk med hinanden i hænderne gennem byen. Folk var vrede over kuppet, men stemningen var fredelig – der var plads til alle. Kvinder, mænd og børn. Der var dyttende biler og motorcykler, slagord og masser af grønne grene som tegn på de fredelige hensigter.

Burkinernes kamp for demokrati

Kupmagerne holdt kun en uge. De havde næsten ingen opbakning. Onsdag d. 23. september blev præsident Kafando genindsat. Der var heldigvis mange, der ønskede det demokratiske valg gennemført.

Burkinerne og deres organisationer var blevet stærkere – fagforeninger, studentergrupper og politiske partier. Politi og gendarmen holdt sig væk fra gaden og lod folk demonstrere. Militæret støttede folket. De gik mod hovedstaden for at få præsidentgarden til at overgive sig og blive en del af det almindelige militær. Desuden kom nabolandenes præsidenter til landet og forhandlede med kupmagerne.

Den 29. november 2015 blev der afholdt valg i Burkina Faso. Burkinernes vilje til demokrati var stærkest.

Fred kan udvikle vores land

De første dages demonstrationer kostede elleve døde og flere hundrede sårede, da præsidentgarden affyrede skud for at opløse demonstrationen. Men resten af ugen forløb fredeligt.

”Mine brødre kom hjem og fortalte, at demonstranter afspærrede veje og brændte bildæk af – men de havde ingen våben.” Annas blik er alvorligt, da hun fortsætter. ”Hvis Burkina Faso får demokrati, bliver der fred, og med fred kan vores land udvikle sig.”

heleverdeniskole.dk/anna

På hjemmesiden kan du se en film fra demonstrationerne i byen Gaoua og læse mere om Burkina Fasos historie. Du kan også finde ud af, hvordan det gik med valget.

